

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **VINOPOL SANTÉ s r. o.**, se sídlem Čejkovská 772, Velké Bílovice, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Brně**, se sídlem nám. Svobody 4, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 8. 2007, čj. 11968/07-1300-702972, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 10. 2007, čj. 30 Ca 281/2007 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í

Žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 8. 2007, čj. 11968/07-1300-702972, nepovolil přezkum rozhodnutí Finančního úřadu v Břeclavi ze dne 22. 11. 2005, čj. 110384/05/298911/6496.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji usnesením ze dne 30. 10. 2007, čj. 30 Ca 281/2007 - 27, odmítl. Usnesení odůvodnil tím, že rozhodnutí, jímž se zamítá žádost o přezkoumání rozhodnutí postupem podle § 55b zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), je podle § 70 písm. a) s. ř. s. vyloučeno ze soudního přezkumu, neboť nemá materiálně znaky rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s. Krajský soud zároveň konstatoval, že žaloba byla podána opožděně.

Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností. Kasační stížnost byla podána jako blanketní, krajský soud proto vyzval stěžovatele usnesením ze dne 7. 12. 2007, čj. 30 Ca 281/2007 - 33, aby ve stanovené lhůtě doplnil kasační stížnosti o krajským soudem specifikované zákonné náležitosti a předložil plnou moc udělenou advokátovi, který bude stěžovatele v řízení o kasační stížnosti zastupovat. Usnesení se považuje za doručené stěžovateli dne 4. 2. 2008 (§ 47 odst. 3 o. s. ř. za použití § 50c odst. 4 o. s. ř. a § 42 odst. 5 s. ř. s.), fyzicky si je stěžovatel převzal dne 14. 2. 2008, kasační stížnost však nedoplnil ve stanovené lhůtě ani později.

Kasační stížnost postrádá s výjimkou označení stěžovatele, označení rozhodnutí proti němuž směřuje a datace s podpisem, jakékoliv další náležitosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s. za použití § 37 odst. 3 s. ř. s.). Jejím projednání brání i skutečnost, že stěžovatel není zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Tyto vady pak nebyly přes výzvu krajského soudu, spojenou s poučením o následcích nevyhovění výzvě, odstraněny.

Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že na majetek stěžovatele byl usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 26. 3. 2008, čj. 27 K 80/2007 - 171, prohlášen konkurs, jehož účinky nastaly dne 26. 3. 2008. Nejvyšší správní soud se proto zabýval otázkou, zda se v jím projednávané věci rozhoduje o právech a povinnostech, které se týkají majetkové podstaty nebo které mají být uspokojeny z majetkové podstaty [§ 263 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů]. V takovém případě by bylo řízení před Nejvyšším správním soudem ze zákona přerušeno (§ 263 odst. 1 insolvenčního zákona) a bylo by možné v něm pokračovat jen na návrh insolvenčního správce (§ 264 odst. 1 insolvenčního zákona), příp. dlužníka, resp. stěžovatele (§ 264 odst. 2 insolvenčního zákona).

Nejvyšší správní soud však dospěl k závěru, že se v jím posuzované věci nejedná o řízení, které by bylo přerušeno podle § 263 odst. 1 insolvenčního zákona. Předmětem přezkumu Nejvyššího správního soudu je posouzení zákonnosti usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby, tedy primárně otázka procesního práva žalobce na věcné přezkoumání žaloby, nikoliv její samotný přezkum. Ostatně, i žaloba směřuje proti rozhodnutí, které nepovolilo přezkum rozhodnutí podle § 55b daňového řádu, tj. vyloučilo využití mimořádného opravného prostředku v rámci daňového řízení, a samo o sobě rovněž představuje procesní rozhodnutí, které bez dalšího nezasahuje do hmotných práv stěžovatele. V nyní posuzované věci se nejedná o teoreticky možnou situaci, kdy zrušení usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby povede k jejímu věcnému projednání a zrušení rozhodnutí správního orgánu, jež se dotkne hmotněprávní sféry žalobce a zprostředkovaně např. i práv a povinností týkajících se majetkové podstaty.

Je zjevné, že kasační stížnost, postrádající své zcela základní náležitosti, aniž by tyto vady byly k výzvě soudu odstraněny, nemůže být věcně projednána a její odmítnutí není s to zasáhnout majetkovou podstatu stěžovatele. Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že řízení není přerušeno podle § 263 odst. 1 insolvenčního zákona a kasační stížnost odmítl [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a § 120 s. ř. s.].

Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2008

JUDr. Petr Příhoda

předseda senátu